USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **D. Z.,** zastoupen Mgr. Davidem Netušilem, advokátem se sídlem Politických vězňů 911/8, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,** se sídlem nám. Hrdinů 1643/3, Praha 4, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 10. 2017, č. j. MV-17805-4/SO-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 20. 12. 2017, č. j. 45 A 149/2017 - 25,

takto:

I. Řízení **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalobci **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 4000 Kč, která mu bude vrácena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení, a to k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Davida Netušila, advokátem se sídlem Politických vězňů 911/8, Praha 1.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se blanketní kasační stížností, doručenou Nejvyššímu správnímu soudu dne 2. 1. 2018, domáhal zrušení usnesení Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) ze dne 20. 12. 2017, č. j. 45 A 149/2017 – 25, kterým krajský soud zastavil řízení o žalobě stěžovatele proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 10. 2017, č. j. MV-17805-4/SO-2017. Žalovaná tímto rozhodnutím zamítla odvolání stěžovatele a potvrdila usnesení Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 25. 8. 2016, č. j. OAM-14979/DP-2016, jímž ministerstvo podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) zastavilo řízení o stěžovatelově žádosti o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu ve smyslu § 44a odst. 1 zákona o pobytu cizinců, neboť stěžovatel v určené lhůtě neodstranil podstatnou vadu žádosti, která bránila pokračování v řízení.

[2] Podáním ze dne 3. 4. 2018 stěžovatel Nejvyššímu správnímu soudu sdělil, že podanou kasační stížnost bere zcela zpět.

[3] Vzhledem k tomu, že projev vůle stěžovatele vyjádřený v tomto podání nevzbuzuje žádné pochybnosti o tom, že jím stěžovatel bere svou kasační stížnost zcela zpět, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. a) věta před středníkem za použití § 120 s. ř. s. zastavil.

[4] Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 věty prvé ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

[5] Podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Nejvyšší správní soud proto rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku ve výši 4000 Kč stěžovateli. Dle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích se soudní poplatek vrací ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí, kterým bylo o vrácení rozhodnuto.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. dubna 2018

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu